

TICĒT

The image is a composite graphic. In the background, a man in a dark shirt is kneeling in a field of tall grass, his hands clasped in prayer, looking towards a bright sunrise over a misty valley. The sun's rays create a dramatic, golden glow. In the foreground, an open Bible with a purple cover and white pages is placed on the grass. The word 'TICĒT' is written in large, 3D, purple and green block letters across the top left. The overall scene conveys a sense of faith, hope, and spiritual reflection.

8.tēma 23.maijā, 2026

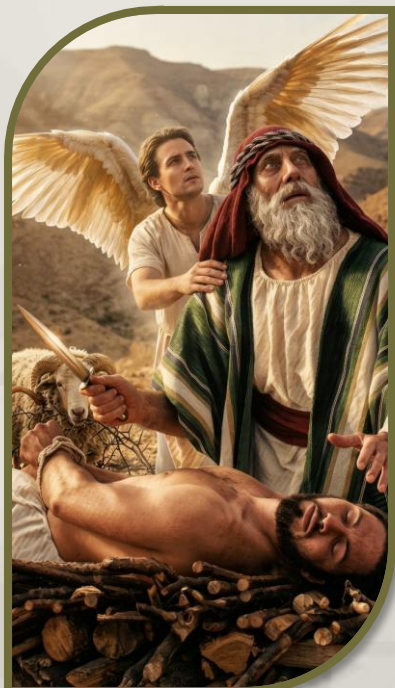
“Jo ticība ir
stipra
paļaušanās uz
to, kas
cerams,
pārlicība par
neredzamām
lietām”

(Ebrejiem 11:1)

Dievatziņa, Bībeles pētišana un lūgšana ir jāsaista ar vienu kopīgu elementu, lai tās varētu kļūt par pārveidojošiem spēkiem mūsu dzīvē: caur ticību.

Bez ticības šie elementi kļūst par vienkāršu zināšanu kopumu vai par bezjēdzīgiem rituāliem.

Ja dzīvojam ticībā, tie ir spēcīgi līdzekļi, kas mūs aizvedīs līdz mūsu garīgās pieredzes augstākajiem virsotnēm: „Tas visu spēj, kas tic” (Mk 9:23).

Dažādi ticības veidi:

- ➡ Ticība un zīmes.
- ➡ Ticības mērs.
- ➡ Ticība un jūtas.

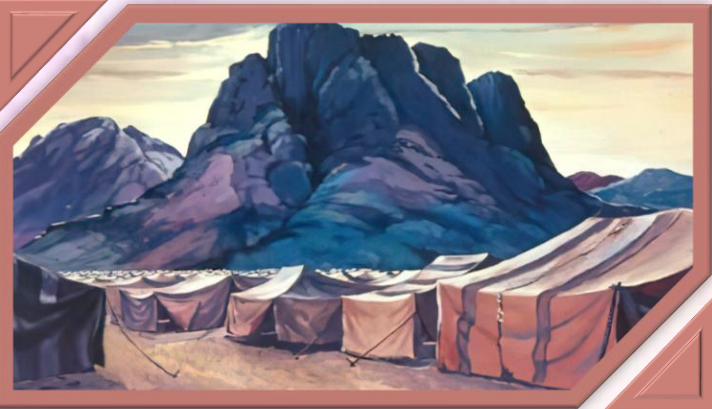
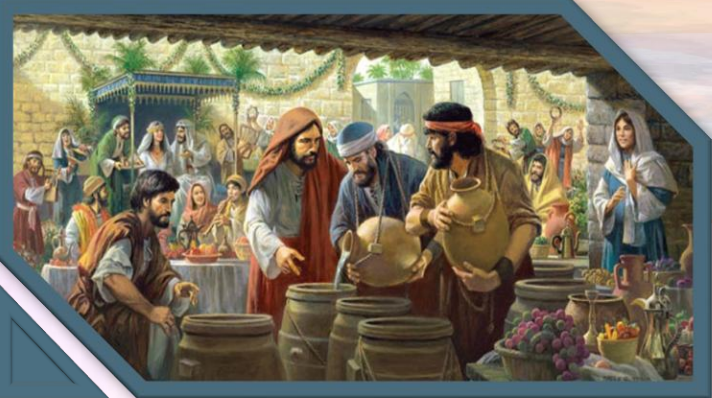
Kas ir ticība?

- ➡ Ticības definīcija un attīstība.
- ➡ Jēzus ticība.

DAŽĀDI TICĪBAS VEIDI

TICĪBA UN ZĪMES

“Jēzus viņam sacīja: “Ja jūs zīmes un brīnumus neredzat, jūs neticat”
(Jāņa 4:48)

Zīme ir atšķirības zīme vai kāds notikums, kas tiek parādīts, lai apstiprinātu iedvesmotu vēstījumu vai apliecinātu dievišķo autoritāti. Lai gan parasti ar zīmi saprot brīnumainu notikumu - piemēram, kāzas Kānā (Jņ. 2:11) -, par zīmi tika uzskatīts arī fakts, ka Izraēla apmetās pie Sinaja, lai pielūgtu Dievu (2. Moz. 3:12).

Farizeji lūdza Jēzum parādīt kādu brīnuma zīmi, kas pierādītu, ka Viņš ir Mesija, lai viņi varētu it kā Viņam ticēt (Mk. 8:11).

Jēzu nopūtās, ka cilvēki lūdza brīnumus, lai attaisnotu savu neticību (Mk 8:12). Ja kāds nevēlas ticēt, neviens brīnums viņu nevarēs pārliecināt.

Dievs Savā Vārdā un dabā mums ir devis pietiekami daudz pierādījumu, lai ikviens, kas vēlas ticēt, varētu ticēt. Tomēr vienmēr paliek vieta šaubām. Tāpēc Jēzus īpaši svētīja „tos, kas neredzēja, bet ticēja” (Jņ. 20:29).

TĪCĪBAS MĒRS

“Bet Viņš sacīja: “Ja jums būtu ticība kā sinepju graudiņš un jūs sacītu uz šo vīģes koku: izraujies ar savām saknēm un dēsties jūrā, - viņš jūs paklausītu” (Lūkas 17:6)

Ir dažādi ticības izpausmes veidi:

Apustuļu ticība

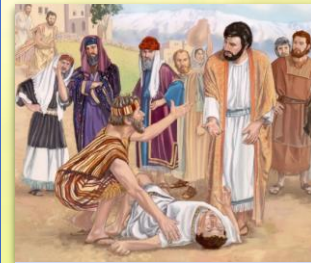
„Kāpēc jums nav ticības?“
(Mt. 4:40)

Pētera ticība

“Mazticīgais, kādēļ tu šaubījies!”
(Mt. 14:31)

Tēva ticība

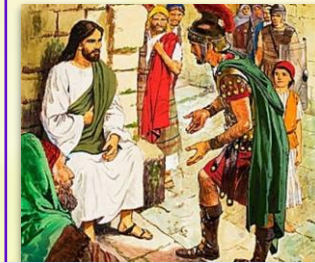
“Es ticu, palīdzi manai neticībai”
(Mk. 9:24)

Kānāniešu sievas ticība

“Tava ticība ir liela”
(Mt. 15:28)

Centuriona ticība

“Tādu ticību Es pat Israēlā neesmu atradis”
(Lk. 7:9)

Stefana ticība

“Ticības pilns”
(Ap.d. 6:5)

Ir skaidrs, ka ticība var pieaugt, pakāpeniski atbrīvojoties no neticības saknes. Pārlicībai pakāpeniski jāaizstāj šaubas. Mūsu lūgums, lai ir: „Vairo mums ticību!” (Lk. 17:5)

Pateicoties Svētā Gara darbībai, Bībeles pētīšanai un mūsu pieredzei ar Dievu, mēs varēsim sajust, ka „ticība aug agumā un pieaug” (2. Tes. 1:3).

TICĪBA UN JŪTAS

“Jo no žēlastības jūs esat pestīti ticībā, un tas nav no jums, tā ir Dieva dāvana” (Efeziešiem 2:8)

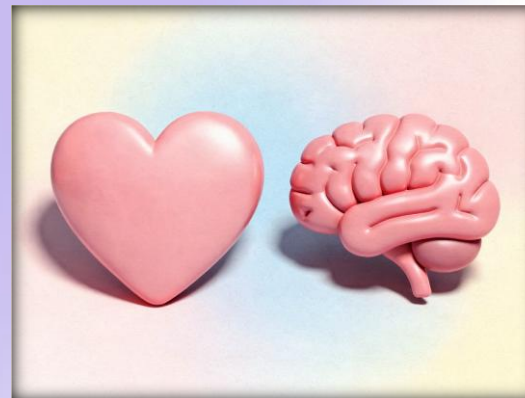
Vai ticība ir jūtas vai racionāla rīcība?

Atbilde uz šo jautājumu ir svarīga. Nav viens un tas pats teikt „es JŪTU, ka esmu glābts“ un teikt „es ZINU, ka esmu glābts“.

Bet sāksim no sākuma. Kāda ir ticības izcelsme? Ticība nāk no Dieva, un Viņš to mums dāvā kā dāvanu (Rom. 12:3; Ef. 2:8).

Kad pozitīvi reaģējam uz šo dāvanu – kad sākam dzīvot ticībā –, šī ticība mūsos rada prieka izūtu, mieru, garīgu atvieglojuma sajūtu; ...

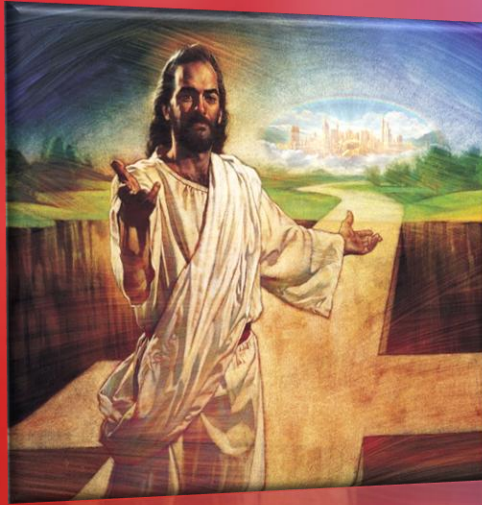
Ticība pati par sevi nav sajūta, tā ir „pārlicība“ un „ticība“ (Ebr. 11:1). Tā nav atkarīga no mūsu garastāvokļa. Kad jūtos vājš vai man šķiet, ka mana pestīšana ir tālu, tieši tad man vēl vairāk jātic.

The background features several colored pencils (red, purple, green, yellow) arranged diagonally. A white horizontal banner is overlaid across the middle of the image.

KAS IR TICĪBA?

TICĪBAS DEFINĪCIJA UN ATTĪSTĪBA

Ebrejiem 11:1, 3 un 6 sniedz mums plašu ticības definīciju. Ticībai ir liela saistība ar mūsu priekšstatu par Dievu. Tā liek mums ticēt Viņam kā Radītājam un Atalgotājam.

Šīs nodaļas turpinājumā Pāvils runā par daudzu vīru un sievu ticību, kas mums kalpo par paraugu un iedrošinājumu, lai mēs nezaudētu drosmi, gaidot savu atalgojumu.

Kā jau redzējām, ne visiem ticības līmenis ir vienāds. Kā es varu attīstīt savu mazo vai lielo ticību?

**"Jo ticība ir stipra paļaušanās uz to, kas cerams, pārlicība par neredzamām lietām"
(Ebrejiem 11:1)**

**Paturēt ticību, lai cik niecīga tā būtu
(Mt. 17:20)**

**Lūgt, lai Dievs manu ticību vairo
(Lk. 17:5)**

Neuzskatīt citu ticību sev par pamatu (Mt. 25:8)

Regulāri savu ticību praktizēt vai kopt (2. Kor. 5:7)

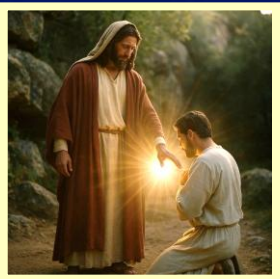
**Lasīt Dieva Vārdu
(Rom. 10:17)**

**Neļauties šaubām
(Mk. 9:23-24)**

Atbildēt Svētajam Garam (Gal. 5:22)

JĒZUS TICĪBA

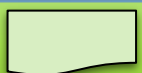
**“Šeit vajadzīga svēto izturība, kas tur Dieva baušļus un Jēzus ticību.”
(Atklāsmes 14:12)**

Mūs, ticīgos, kas dzīvojam tuvu Jēzus atgriešanās brīdim, raksturo divas lietas, kuras mums ir „jāievēro” (t. i., jāpaklausa vai jāsaglabā): Jēzus baušļi un ticība (Atkl. 14:12).

Likums (bauslība) un evaņģēlijs (ticība) ir savstarpēji saistīti. Nav iespējams paklausīt bez ticības, tāpat kā nav iespējams ticēt bez paklausības. Bet ko tad nozīmē „Jēzus ticība“?

Paklausīt Jēzum un Viņa Vārdam

Ikdienas saskarsme ar Jēzu

Padarīt Jēzu par manu dzīves centru

Dzīvot saskaņā ar savu ticību

Pamatot savu ticību Jēzū

Atspoguļot Jēzu savā dzīvē

Pieņemt Viņa žēlastības Dāvanu

Ticot Jēzum, mēs tiekam taisnoti (Rom. 5:1), svētīti (Ap.d. 26:18) un kļūstam par Dieva bērniem (Jņ. 1:12).

„Tad nu uzticies Kungam Jēzum, lai Viņš tevi soli pa solim vadītu pa taisnu ceļu. Tu vari gūt drošību un spēku katrā spertajā solī, jo vari būt pārlicināts, ka tava roka ir Viņa rokā. Tu vari „skriet un nepiekust”, tu vari “iet un nenogurt”, tu vari „iet un nezaudēt drosmi”, jo ticībā redzēsi, ka tava roka ir Kristus rokā. Tu neiegrims mazdūšībā, jo, turpinot iepazīt Kungu, paļaujoties uz Viņu, tu iegūsi pārlicību, ka Viņš, nekad nepamet tos, kas pilnīgi paļaujas uz Viņu. Viņš ir tavs pastāvīgais Palīgs.”

E. G. V. (Dievs par mums rūpējas, 27. oktobris)